

[Ellinger.]

væsenet, to Inspektionsfartøjer blev bygget i Holland og ført hertil. Saa nu ved den uerfarne Forsvarsminister fra sin erfarne Kollega, hvad der er nødvendigt til Løsningen af Bevogtningsopgaver, naar det gælder mere end Munterhed paa Vælgermøder.

Det, som et Flertal i Folketinget havde fundet passende til Forsvarsberedskab — Folketingsmand Dr. Munch havde ment, at det var *alt for meget til Forsvar* — fandt Forsvarsminister Dr. Munch var *meget for lidt til Bevogtning*. Hvilken Lære kan man deraf uddrage? Da det Bevogtningsvæsen, som nu foreslaas, er betydelig ringere end det, der var efter Loven af 1909, maa det i paakommende Tilfælde forstærkes efter en endnu større Maalestok, og det vil derfor koste ganske anderledes Beløb end under Verdenskrigen, om det overhovedet bliver muligt at skaffe denne Supplering. I Krigsaarene kostede det af Dr. Munch opbyggede Bevogtningsberedskab 500 Mill. Kr.!

Det vilde ikke være uforklarligt, om den daværende Forsvarsminister efter de Skibbrud, hans Teorier havde lidt paa Virkelighedens haarde Klippe, havde trukket sig noget bort fra i alt Fald denne Side af Landets Politik, men det modsatte er Tilfældet. Han er mirabile dictu nu Udenrigsminister og docerer Teorier, der vitterlig er enestaaende i Verden. Han gør det med stor Veltalenhed, det skal indrømmes — ak, kunde den Veltalenhed blot bevirke, at fremmede Magter holdt sig langt borte! Men det er her som saa ofte saa, at det reelle Indhold staar i omvendt Forhold til den Veltalenhed, som udfoldes.

Statsministeren har i Genève forsikret, at Danmark vilde opfylde sine Forpligtelser efter Haagerkonventionerne af 1907. Hvor ofte har man ikke hørt paa offentlige Møder, at Konventionen indeholder den Begrænsning i Forpligtelserne, at man skal afvise eventuelle Neutralitetskrænkelser *med de Midler, man raader over*; og saa siger man: Ja, men naar man saa kniber sig til kun at have smaa Midler, saa har man jo dog gjort sin Pligt.

Det vil da formentlig have sin Betydning at se, hvad Udenrigsministerens egen Raadgiver i Folkeret siger i „Moderne Krigsret“, og med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske oplæse et lille Stykke deraf:

„En neutral Stat er ikke alene pligtig at afholde sig fra at hjælpe nogen af de krigsførende ved positive Handlinger;

den maa heller *ikke finde sig i*, at en krigsførende foretager neutralitetsstridige Handlinger paa dens Territorium (H. K. V. 5), eller som det hedder i Konvention Nr. 13, Art. 25: „En neutral Magt er i Forhold til de Midler, hvorover den raader, pligtig at udøve det fornødne Opsyn *for at forhindre* enhver Krænkelse af de foregaaende Bestemmelser i sine Havne eller paa sine Rede og sit Søterritorium“. Som det fremgaar af Ordene, er Pligten ikke ubetinget, idet Neutralitetskrænkelser muligvis foretages af en saadan Overmagt, at Staten er ude af Stand til at forhindre den. Men i øvrigt er det den neutrale Stats folkeretlige Pligt at sætte sig i Stand til efter Evne at afværge Neutralitetskrænkelser, og *den kan ikke undskyldes sig med, at dens Lovgivning ikke hjemler de fornødne Midler dertil*.“

Se, saaledes skriver Udenrigsministerens Raadgiver. Rigtigheden heraf indsaa utvivlsomt Ministrene Erik Scavenius og Brandes, og Minister Munch maatte følge med. Hvis den højtærede Udenrigsminister nu ikke gjorde og gør sit bedste for at bringe Forvirring ude i Befolkningen, burde han, hvis han ikke vil skyde sin egen Raadgiver til Side, gaa ud og indprente Befolkningen disse Sandheder, som her er sagt.

Og hvad saa Landets *Evner* angaar, har den højtærede Udenrigsminister nylig udtalt, at hvis et virkeligt Forsvar er nogen Livsinteresse for Danmark, magter vi meget mere end det, Venstre foreslog i 1927—28 — og der maa da i hvert Fald gaa nogen Tid hen, inden den højtærede Minister løber ogsaa herfra.

Til Slut skal jeg sige, at jeg selvfølgelig gaar ud fra, at vore Modstandere, andre politiske Partier, er lige saa gode danske Mænd og Kvinder som vi, og ikke mindre end vi vil have Danmarks Selvstændighed bevaret. Dette maa ikke mindst have Værdi for Arbejderbefolkningen, thi Arbejdskaar under en anden Stat vilde betyde en frygtelig Forandring. Jeg spørger da: Er der noget fornuftigt Menneske, der tror paa, at de stridende Magter under en Konflikt i denne Del af Europa vil gaa uden om vort Land, fordi de ved, at der ikke herfra kan ventes Modstand mod en Besættelse af Landet? Utvivlsomt ikke. Naar vi da under saadanne Forhold maa regne med en Besættelse af Landet som en given Ting, en Besættelse af den Magt, der er hurtigst i Vendingen, og som foretager den, dels fordi den selv vil udnytte vort Land, dels fordi den vil forhindre, at Modstanderen